

Đàn ông s&#v thì sang, Đàn ông uýnh v&# tan hoang c&# a nhà.

Đàn ông không bi&#t th&# "bà"
Cu&#c đ&#i l&#n đ&#n k&# là v&#t đi.
Đàn ông s&#v ai khi,
V&# mình, mình s&# sá gì th&# gian !!!

Đàn ông khí phách ngang tàng,
Nghe l&#i v&# d&#y là hàng "tr&#ng phu."
Đàn ông t&#n v&# là ngu,
T&#n ti&#n c&#m n&#c, t&#n nh&# ch&#i.
N&#ng m&#a là chuy&#n c&#a tr&#i,
B&#ng con, thay t&#i tôi đây v&#n toàn.

T&# gia n&#i tr&# có tôi bao th&#u.
Su&#t ngày cày c&#y nh&# trâu,
Chi&#u v&# r&#a chén cũng "ng&#u" nh&# ai.
N&#u c&#m, đi ch&# hàng ngày,
Lau nhà, lau c&#a ch&#ng màng,
Ồi th&#i oanh li&#t ngang tàng còn đâu.
Nhi&#u khi mu&#n h&#c xì d&#u,
Xin nàng ngh&# phép, nàng chau đôi mày.

Nàng đòi thi đ&#u v&#o đài,
Tung ra m&#t ch&#&#ng, chén bay ào ào.
Nh&# x&#a mình m&#i quen nhau,
Em ăn, em nói ng&# t ng&#o d&# th&#&#ng.

Cho nên tôi b&# g&# t l&#&#ng,
Mang thân ng&#a ng&# c c&#y n&#&#ng n&#i nàng.
Than ôi! th&# c t&# ph&# ph&#ng,
Mây râu m&# t ki&#p thân tàn đi đoong.
M&# t lòng th&# dz&# s&# t son,
Còn non còn n&#&# c tôi còn th&# ... Em.